

Studie k sebe prezentaci umělce v italském malířství 16. století – abstrakt

Italské umění 16. století neboli Cinquecenta je bezpochyby poutavou kapitolou dějin umění. Neméně zajímavý je vývoj života umělců ve stejné době, pochopení vlastní hodnoty a její prezentace, vytváření identity umělce neboli „uměleckého já“. Během jediného století tak můžeme pozorovat přerod řemeslníka v umělce a následně umělce v umělce-dvořana.

Čelními představiteli „hnutí“ za povznesení postavení umění a umělce ve společnosti jsou **Giorgio Vasari** a **Federico Zuccari**. Každý z nich je představitelem jedné umělecké generace. Postavy obou malířů se zvláštním způsobem doplňují, jejich životy se v určitých chvílích setkávají a jistým způsobem na sebe navazují. Také proto je spojení Vasari-Zuccari vhodné k porozumění sociální situace nebo sebe prezentace umělců ve střední Itálii 16. století. Jako by toto duo zastupovalo fiktivní postavu umělce Cinquecenta, jehož život začíná v roce 1511 (narození Giorgia Vasariho) a končí rokem 1609 (smrt Federika Zuccariho), na níž je možné sledovat vývoj uměleckého sebe pojetí nebo průběh boje za lepší postavení umělce ve společnosti.

V předložené práci se pokoušíme představit malby těchto dvou umělců, jejichž prostřednictvím chtěli prezentovat vlastní osobu. Snažíme se ukázat, že výběr námětů zvolených pro sebe prezentaci souvisí jednak s individualitou osobnosti malíře, s jeho životem a zkušenostmi, s prožíváním, a jednak s postupem doby, která s sebou nese změnu sociálního postavení umělce.